

مدیریت بیماری های سویا

بیماری های بذ و گیاهچه

پوسیدگی زغالی (Charcoal rot)

اگر در دو الی سه هفته اول بعد از کاشت دمای خاک بالا و رطوبت آن اندک باشد، احتمال آلودگی گیاهچه ها زیاد است.

برخی اقدامات مدیریتی بمنظور کنترل بیماری پوسیدگی زغالی:

- رعایت تناوب حداقل یک تا دو سال با غلات، پنبه و یا سایر گیاهان غیر میزبان.

- جهت کاهش خسارت پوسیدگی زغالی، تلاشی شود بوته های قوی در مزرعه داشته باشیم.

- آبیاری مزرعه از مرحله غنچه دهی تا پر شدن غلاف ها در دمای بالای محیطی می تواند، به کاهش بیماری کمک کند.

منبع:

- Sweets, L.E., Wrather, A., Wright, S. 2008. Integrated Pest management: Soybean Diseases. Plant Protection programs, College of Agriculture and natural resources. University of Missouri.

قارچ *Macrophomina phaseolina* عامل بیماری پوسیدگی زغالی می باشد. این قارچ در خاک های بیشتر مناطق شایع بوده و دامنه وسیعی از میزبان های مختلف مانند سویا، ذرت و سورگوم را آلوده می کند. *M. phaseolina* ایجاد ساختارهای حیاتی کوچک به نام میکرواسکلروت می کند که سبب زنده ماندن طولانی مدت آن در خاک یا بقایای گیاهی می شود.

پوسیدگی زغالی ممکن است بیشتر به عنوان بیماری اواسط تا اواخر فصل و روی سویاهای در حال رسیدن شناخته شده باشد، ولی امکان بروز آن در ابتدای فصل و روی گیاهچه های جوان نیز وجود دارد. گیاهچه های آلوده تغییر رنگ قهوه ای مایل به قرمز از محل سطح خاک روی ساقه نشان می دهند. ناحیه آلوده سپس از قهوه ای قرمز به قهوه ای تیره تا سیاه تغییر رنگ می دهد. برگ ها نیز بواسطه بیماری ایجاد شده ممکن است تغییر رنگ داده و خشک شوند. اگر جوانه انتهایی از بین برود، گیاه دارای دو ساقه می گردد. تحت شرایط گرم و خشک، گیاهچه های آلوده ممکن است از بین برود. در شرایط مرطوب و خنک تر گیاهچه های آلوده ممکن است زنده بمانند، ولی آلودگی را به شکل پنهان دارند و علائم بیماری ممکن است در انتهای فصل که هوا گرم و خشک است، مجددا ظاهر شود. این بیمارگر در دمای بین ۲۸ الی ۳۵ درجه سانتی گراد به خوبی رشد می کند.